

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 4 Ιανουαρίου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 7-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1836/8-12-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία « *** », νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής « *** », νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία « ***», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της σε αυτόν από 27-11-2020 κοινοποιηθείσας, Απόφασης του Πρυτανικού Συμβουλίου με αριθμ. 98/26-11-2020 (έγγραφο αριθμ. 7004/27-11-2020), καθ' ο μέρος απέκλεισε αυτόν στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για τη *** , εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 2.458.819,92 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη με αρ. *** διακήρυξη, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 10-4-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ *** την 15-4-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α *** .

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. *** και ποσού 12.294,10 ευρώ.

2. Επειδή, η εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκηθείσα την 7-12-2020 Προσφυγή στρέφεται κατά της από 27-11-2020 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος, απεκλείσθη και ούτως ο ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος από 16-12-2020, κατόπιν της από 7-12-2020 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνων, κατέστη προσωρινός ανάδοχος στη θέση του προσφεύγοντος. Η δε αναθέτουσα υποβάλλει τις από 14-12-2020 Απόψεις του, ενώ ο προσφεύγων το από 17-12-2020 Υπόμνημά του. Άρα, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής περί ανεπιτρέπτου επανόδου στο στάδιο ελέγχου τεχνικών προσφορών, μετά την αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και τη δια προηγηθείσας Απόφαση ΑΕΠΠ ακύρωσης ως προς λοιπά μη σχετιζόμενα με τον προσφεύγοντα κεφάλαια της με αρ. 68/9-7-2020 Απόφασης Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, προκύπτει πως αφενός κατ' άρ. 106 παρ. 3 Ν. 4412/2016 («Αν διαπιστωθούν σφάλματα ή παραλείψεις σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ανάθεσης, η αναθέτουσα αρχή μπορεί, μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, να ακυρώσει μερικώς τη διαδικασία ή να αναμορφώσει ανάλογα το αποτέλεσμα της ή να αποφασίσει την επανάληψή της από το σημείο που εμφιλοχώρησε το σφάλμα ή η παράλειψη.»), η αναθέτουσα έχει κάθε αρμοδιότητα όπως επανέλθει και δη, αυτεπαγγέλτως, ανεξαρτήτως αφορμής κινήσεως της επανόδου της, σε οποιοδήποτε ήδη περατωθέν στάδιο και όπως ανακαλέσει ή ακυρώσει ολικώς ή μερικώς οποιαδήποτε ήδη εκτελεστή της πράξη και οποιαδήποτε κρίση της περί περατωθέντος σταδίου, μεταβάλλοντας αυτή και αναμορφώνοντας το αποτέλεσμα των σταδίων της διαδικασίας. Αφετέρου, ότι ούτως ή άλλως ο νυν διαγωνισμός διενεργείται με κριτήριο ανάθεσης τη χαμηλότερη τιμή και μόνο και όσον αφορά τις τεχνικές προσφορές, η αξιολόγηση τους λαμβάνει χώρα μόνο επί τη βάση («on/off») επιτυχούς/αποτυχούς αξιολόγησης αντικειμενικών κριτηρίων, ήτοι πλήρωσης ελαχίστων απαιτήσεων, χωρίς βαθμολόγηση. Επομένως, η αναθέτουσα κατά την αποδοχή ή τον αποκλεισμό προσφορών δεν διαθέτει κάποια διακριτική ευχέρεια, δυνάμενη να επηρεαστεί από το ύψος και τον συσχετισμό των οικονομικών προσφορών, αλλά δεσμία αρμοδιότητα απορρέουσα από την απλή διάγνωση

πλήρωσης ή των σαφών ελαχίστων απαιτήσεων της διακήρυξης. Εξ ου και αλυσιτελής τυγχάνει η επίκληση νομολογίας περί επαναβαθμολόγησης τεχνικών προσφορών μετά το άνοιγμα των οικονομικών, ακριβώς διότι σε εκείνη την περίπτωση η αναθέτουσα ενδεχομένως να επηρεαστεί από τις οικονομικές προσφορές και τον προκύπτοντα συσχετισμό τους με τον βαθμό των τεχνικών σχετικά με την εξαγωγή τελικής βαθμολογίας, αναδιαμορφώνοντας την καταρχήν ανέλεγκτη βαθμολογική της κρίση, ενώ εν προκειμένω, ο προσφεύγων απεκλείσθη λόγω παράβασης ελάχιστων απαιτήσεων της διακήρυξης, παράβαση που αν ισχύει, ούτως ή άλλως συνέτρεχε εξαρχής και αυτός ήταν εξαρχής αποκλειστέος και άρα, το νόμιμο της αποδοχής ή του αποκλεισμού του, δεν επηρεάζεται από την οικονομική προσφορά του. Εξάλλου, η όποια κρίση της αναθέτουσας σχετικά με την εφαρμογή των ελαχίστων αυτών απαιτήσεων και την πλήρωση τους, ελέγχεται εκ προδικαστικής προσφυγής στο πλήρες πλαίσιο αυτής και όχι απλώς οριακά (ακριβώς, διότι συνιστά πράξη δεσμίας αρμοδιότητας), δια της οποίας ο αποκλεισθείς, όπως ο νυν προσφεύγων δύναται να προβάλει κάθε ισχυρισμό και άρα, η κρίση της αναθέτουσας ελέγχεται ούτως ή άλλως δευτεροβαθμίως από την ΑΕΠΠ. Αλυσιτελώς δε επικαλείται ο προσφεύγων νομολογία της ΑΕΠΠ και τυχόν ειδικότερες γνώμες και μειοψηφίες, που τυγχάνουν εσφαλμένες, καθ' ο τυχόν μέρος, ερειδόμενες στη διακριτότητα των διαγωνιστικών σταδίων, αγνοούν και δεν λαμβάνουν υπόψη τους τη ρητή εκ του ίδιου του άρ. 106 παρ. 3 Ν. 4412/2016 αρμοδιότητα της αναθέτουσας να επανέρχεται σε κάθε διακριτό και ήδη περατωθέν στάδιο της διαδικασίας, ακόμη και έως το σημείο σύναψης της σύμβασης και ενώ άλλωστε, ουδεμία νομολογία δύναται να αντικρούσει και να ερμηνεύει *contra legem* ρητή διάταξη νόμου. Πολλώ δε μάλλον τούτο ισχύει σε περιπτώσεις όπου η αποδοχή ή ο αποκλεισμός επέρχονται επί τη βάση όλως αντικειμενικών παραμέτρων και πλήρωσης ή μη σαφών όρων της διακήρυξης, χωρίς να καταλείπουν αξιολογικό και εκτιμητικό περιθώριο στην αναθέτουσα και ενώ ήδη προηγούμενη εκτελεστή πράξη της επί των ίδιων σταδίων ακυρώθηκε όσον αφορά άλλον διαγωνιζόμενο, διότι η αναθέτουσα εσφαλμένα έκρινε αυτόν πληρούντα τους περί του προσωπικού ομάδας έργου του, όρους προηγούμενης εμπειρίας και απόδειξης αυτής, αντικείμενο (ήτοι η παραδεκτή και επαρκής απόδειξη της προηγούμενης εμπειρίας των εργαζόμενων) που συνιστά το έρεισμα, βλ. επόμενη σκέψη, του αποκλεισμού και του νυν προσφεύγοντος. Επομένως, ο πρώτος

σχετικός λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο περί απαράδεκτης υποβολής και εξέτασης υπομνήματος εκ της *** και τον τρίτο λόγο περί εσφαλμένης επίκλησης του ενιαίου μέτρου κρίσης, αμφότεροι προβάλλονται αλυσιτελώς, αφού ασχέτως αν ο ως άνω οικονομικός φορέας είχε ή δεν είχε υποβάλει υπόμνημα, ήτοι έγγραφο απλώς υπομνηστικό και όχι δικόγραφο ασκήσεως διοικητικού βοηθήματος, ουδεμία επίδραση έχει στην αρμοδιότητα κατ'άρ. 106 παρ. 3 Ν. 4412/2016 περί επανόδου της σε περατωθέντα στάδια για διόρθωση της σχετικής της κρίσης. Είναι δε αδιάφορο, στο πλαίσιο άσκησης της αυτεπαγγέλτου ούτως ή άλλως σχετικής της αρμοδιότητας, αν αυτή εκκίνησε επ'αφορμής καταγγελίας/υπομνήματος αποδεκτού μετέχοντος, αποκλεισμένου μετέχοντος, μη μετέχοντος, οιοδήποτε τρίτου άσχετου με τον διαγωνισμό, ακόμη και επί το πρώτον συνειδητοποίησης εκ του οργάνου αξιολόγησης ή του αποφαινομένου οργάνου, εμφιλοχωρήσαντος σφάλματος στη διαδικασία και τούτο διότι η οικεία αρμοδιότητα δεν προϋποθέτει την άσκηση κάποιου βοηθήματος εκ προσώπου με έννομο προς τούτο συμφέρον ή εξ οικονομικού φορέα που διεκδικεί το συμβατικό αντικείμενο, αλλά λαμβάνει χώρα ακριβώς αυτεπαγγέλτως και ανεξαρτήτως λόγου και τρόπου περιέλευσης εις γνώση και συνείδηση των αρμοδίων οργάνων της αναθέτουσας, του αντικειμένου του σφάλματος στο οποίο υπέπεσαν. Άλλωστε, εν προκειμένω, η αναθέτουσα δεν προέβη τυχόν άκριτα στην αποδοχή κάποιου υπομνήματος, αλλά προέβη η ίδια σε αναλυτικό έλεγχο της προσφοράς του προσφεύγοντος, εκ του οποίου ελέγχου προέκυψε το σφάλμα αυτής, το οποίο οδήγησε στον το πρώτον κατά τα ως άνω αποκλεισμό του. Εκ τούτου δε, ουδεμία έννομη σημασία έχει ότι ο υποβάλων το υπόμνημα είχε ή όχι πρόσβαση στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού (εξάλλου ακόμη και αν δεν είχε πάλι θα δύνάτο να υποβάλει οτιδήποτε με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον της αναθέτουσας και προς λήψη υπόψη αυτής) ή αν διατηρούσε έννομο συμφέρον επί τη βάσει ενιαίου μέτρου κρίσης ή μη, καθώς το υπόμνημα δεν συνιστά διοικητικό ή ένδικο βοήθημα, αλλά όλως άτυπη (δυνάμενη ακόμη και προφορικά να διατυπωθεί) υπόμνηση εξ οιοδήποτε, προς την αναθέτουσα, σχετικά με σφάλματα και παραλείψεις της και ενώ, ο αποκλεισμός του προσφεύγοντος δεν επήλθε λόγω αποδοχής κάποιου βοηθήματος που άσκησε ο ως άνω οικονομικός φορέας (όπως κατ' αποδοχή προσφυγής, η οποία προϋποθέτει διοικητικό βοήθημα παραδεκτώς ασκούμενο και τούτο διότι ακριβώς η ΑΕΠΠ δεν συνιστά όργανο αυτεπαγγέλτου

ελέγχου νομιμότητας του προσυμβατικού σταδίου, αλλά όργανο εξέτασης προδικαστικών προσφυγών και μόνο), αλλά δια της προσβαλλομένης αποφάσεως της αναθέτουσας. Εξάλλου, το μόνο έχον έννομη σημασία ζήτημα περιορίζεται στο αν ο προσφεύγων εν τέλει όντως υπέπεσε στην εκ της προσβαλλομένης διαγνωσθείσα παράβαση και τούτο τυγχάνει εξεταστέο, κατόπιν σχετικών ισχυρισμών του προσφεύγοντος, στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου της προσφυγής, ενώ αν τυχόν εν τέλει προκύπτει πως ορθώς η προσφορά του απεκλείσθη λόγω παράβασης των ελάχιστων απαιτήσεων της διακήρυξης, ουδόλως δύναται να ακυρωθεί ο αποκλεισμός του, επί τη βάση του πώς και δια ποίου τρόπου, αφορμής ή παραγωγικού της βούλησης της αναθέτουσας, ερείσματος, εκκίνησε η διαδικασία επανελέγχου της προσφοράς του. Συνεπώς, ο δεύτερος και τρίτος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέοι.

4. Επειδή, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής που βάλλει κατά της ουσιαστικής κρίσης της αναθέτουσας και αυτής καθαυτής της αιτιολογίας αποκλεισμού του, προκύπτει ότι ο προσφεύγων απεκλείσθη με την ακόλουθη αιτιολογία «Η εταιρεία *** υποστηρίζει ότι (σελ. 34): «Μάλιστα, για τους περισσότερους εργαζομένους, προσκομίζονται αποκλειστικά οι ιδιωτικές βεβαιώσεις της ίδιας της εταιρίας, ενώ αντίθετα δεν προσκομίζονται ούτε καν τα πτυχία ή τα πιστοποιητικά τους, από τα οποία να αποδεικνύεται τουλάχιστον ότι διαθέτουν τις απαιτούμενες ειδικότητες υπό τις οποίες θα απασχοληθούν. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τους ακόλουθους εργαζομένους: ***. Επομένως, δημιουργούνται εύλογες αμφιβολίες ως προς την αλήθεια των δηλώσεων της εταιρίας *** ότι οι εργαζόμενοι της διαθέτουν 5ετή προϋπηρεσία στις ειδικότητές τους». Κατόπιν νέου ελέγχου επί των υποβληθέντων δικαιολογητικών της εν λόγω εταιρίας και σε εφαρμογή των αναφερομένων στην υπ' αριθμ. Ν156/3-11-2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου *** , η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, πράγματι, για το σύνολο των ανωτέρω εργαζομένων η εν λόγω συμμετέχουσα εταιρεία προσκομίζει βεβαιώσεις, είτε δικές της, είτε των οικονομικών φορέων στους οποίους στηρίζεται, ως τρίτους, στις οποίες δηλώνει την 5ετή εμπειρία των εργαζομένων, καθώς και την ειδικότητά τους. Πλην όμως από τις δηλώσεις αυτές δεν προκύπτει ότι η πενταετής προϋπηρεσία έχει πραγματοποιηθεί στον συγκεκριμένο οικονομικό φορέα (εργοδότη), ώστε αυτός να είναι σε θέση να το βεβαιώσει. Ειδικότερα, στις εν λόγω δηλώσεις αναφέρεται: Βεβαιώνεται ότι ο *** , διαθέτει 5ετή εργασιακή εμπειρία στην

ειδικότητα πρόσληψης.», ενώ το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ορίζει ότι «Το προσωπικό της εργολαβίας αυτής είναι αποκλειστικά προσωπικό του αναδόχου. Ο ανάδοχος υποχρεούται να απασχολεί τουλάχιστον πενήντα οκτώ (58) τεχνικούς θωρης απασχόλησης. Τυχόν αντικατάσταση εργαζόμενου θα γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη του αρμοδίου οργάνου του Α.Π.Θ. Ο υποψήφιος ανάδοχος οφείλει να καταθέσει τα απαραίτητα δικαιολογητικά (βεβαιώσεις προϋπηρεσίας, πιστοποιητικά, πτυχία) του κάθε εργαζόμενου από τα οποία θα αποδεικνύονται οι τεχνικές γνώσεις και η εμπειρία του ανάλογα με την ειδικότητα πρόσληψης. Όλοι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον 5ετή εργασιακή εμπειρία σε ομοειδής εργασίες της ειδικότητάς τους.». Κατά τον δε όρο 2.4.3.2 ορίζεται ότι «Στην τεχνική προσφορά περιλαμβάνεται περιγραφή των εργασιών συντήρησης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα Ι της παρούσας.». Η δε από 14-5-2020 διευκρίνιση της αναθέτουσας, που μάλιστα αποκρίνεται σε ερωτήματα του ίδιου του προσφεύγοντος αναφέρει ότι «Α) Στον όρο 2.2.9.2 της Διακήρυξης προβλέπεται ότι : «Αποδεικτικά Μέσα. Α.Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας παραγράφου και κατά τη σύναψη της σύμβασης στις περιπτώσεις του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016». Περαιτέρω, στην υποπερίπτωση Β4 του ως άνω όρου προβλέπεται ότι: «Β.4. Για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας της παραγράφου 2.2.6 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν : ..... -Δικαιολογητικά (βεβαιώσεις προϋπηρεσίας, πιστοποιητικά, πτυχία) των εργαζομένων από τα οποία θα αποδεικνύονται οι τεχνικές γνώσεις και η εμπειρία τους ανάλογα με την ειδικότητα πρόσληψης». Συνεπώς, σύμφωνα με τη Διακήρυξη τα ως άνω δικαιολογητικά των εργαζομένων (βεβαιώσεις προϋπηρεσίας, πιστοποιητικά, πτυχία) προσκομίζονται από τους οικονομικούς φορείς και στο στάδιο της υποβολής των προσφορών. Β) Στο Παράρτημα Ι της Διακήρυξης προβλέπεται ότι: « Ο ανάδοχος υποχρεούται να απασχολεί τουλάχιστον πενήντα οκτώ (58) τεχνικούς θωρης απασχόλησης. Τυχόν αντικατάσταση εργαζόμενου θα γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη του αρμοδίου οργάνου του». Επίσης, στον πίνακα του Παραρτήματος Ι ορίζονται οι ειδικότητες των εργαζομένων, καθώς και τα τυπικά τους προσόντα ανά ειδικότητα. Συνεπώς και σε συνδυασμό με τα παραπάνω, κατά το στάδιο της υποβολής προσφορών οι

οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τόσο τα δικαιολογητικά (βεβαιώσεις προϋπηρεσίας, πιστοποιητικά, πτυχία) των εργαζομένων από τα οποία προκύπτει ότι διαθέτουν τα τυπικά προσόντα ανά ειδικότητα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, όσο και ονομαστικό κατάλογο αυτών, ο οποίος σε κάθε περίπτωση ταυτίζεται με τους κατόχους των ανωτέρω δικαιολογητικών.». Επομένως, η ως άνω διευκρίνιση δεν προσέθεσε κάτι νέο, αλλά επανέλαβε όσα ήδη ορίζονταν στους όρους 2.4.3.2, 2.2.9.2.B4 και ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης, κατά τα οποία οι προσφέροντες αφενός όφειλαν να διαθέτουν κατ' ελάχιστον 58 άτομα προσωπικό των κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι οριζόμενων ειδικοτήτων, με 5ετή καθ' έκαστον ελάχιστη επαγγελματική εμπειρία στο αντικείμενο της θέσεως για την οποία προορίζεται στο πλαίσιο της νυν υπό ανάθεση σύμβασης. Αφετέρου, η οικεία εμπειρία πρέπει να τεκμηριώνεται ήδη με την προσφορά, πέραν των δικαιολογητικών κατακύρωσης και δη, με ρητά οριζόμενες «βεβαιώσεις προϋπηρεσίας», εκ των οποίων θα αποδεικνύεται η απαιτούμενη πενταετής εμπειρία. Ουδόλως δε η διακήρυξη ανέφερε ότι αρκεί τυχόν περί της εμπειρίας των δηλούμενων εργαζομένων, δήλωση του προσφέροντος. Και ναι μεν, αν αυτός τυγχάνει εξ ολοκλήρου ο εργοδότης στον οποίο διένυσε ένας εργαζόμενος την εργασιακή του εμπειρία, κατά το απαιτούμενο σύμφωνα με τη διακήρυξη μέρος, ήτοι 5 έτη, ως εργοδότης δύναται να βεβαιώσει την εμπειρία αυτή σχετικά και αυτό ακριβώς διότι όπως ο προσφεύγων επικαλείται δεν προβλέπεται συγκεκριμένος αποδεικτικός τύπος βεβαίωσης, τούτο όμως δεν σημαίνει ότι αρκεί άνευ ετέρου, ο προσφέρων να δηλώσει ότι οι εργαζόμενοι του διαθέτουν εν γένει 5ετή εμπειρία. Και τούτο διότι ναι μεν δεν ορίζεται συγκεκριμένος τύπος και είδος εγγράφου περί της βεβαίωσης, πλην όμως αυτή πρέπει να είναι αποδεικτικά επαρκής, ήτοι όντως να αποδεικνύει τη σχετική εμπειρία. Όμως, ο προσφέρων εκ μόνου του γεγονότος ότι κατά τον χρόνο της δήλωσης και προσφοράς του, απασχολεί τους εργαζόμενους δεν σημαίνει ότι αναγκαία τους απασχολούσε στη συγκεκριμένη εργασιακή θέση επί 5 έτη, αντίθετα, ενδεχομένως αυτοί απασχολούνταν σε άλλους εργοδότες. Ο δε προσφέρων ναι μεν δύναται να παρέχει εργοδοτικές βεβαιώσεις προϋπηρεσίας καθ' ο μέρος ο ίδιος απασχόλησε τους εργαζόμενους, ουδόλως όμως αρκεί δική του δήλωση περί εν γένει δικής τους απασχόλησης, ήτοι και για διαστήματα για τα οποία δεν προκύπτει ότι τους απασχόλησε ο ίδιος, αφού ουδόλως άλλωστε δύναται να βεβαιώνει για λογαριασμό τρίτων εργοδοτών, που ουδόλως εξουσιοδότησαν προς τούτο τον ίδιο, ποιους και

σε ποια θέση απασχόλησαν στο πλαίσιο της δικής τους επιχειρηματικής εκμετάλλευσης. Αυτό όχι διότι τυχόν προβλέπεται συγκεκριμένος τύπος βεβαίωσης προϋπηρεσίας, αλλά διότι η «βεβαίωση προϋπηρεσίας» εκ φύσεως της συνιστά δήλωση ενός προσώπου περί βεβαιώσεως, ήτοι ανάληψης εκ μέρους του της ευθύνης αληθείας και ακριβείας σχετικά με ένα ήδη συντελεσθέν γεγονός, αναγόμενο στην απασχόληση του εργαζόμενου για συγκεκριμένο χρόνο σε συγκεκριμένα έτη. Μη απασχολών έναν εργαζόμενο οικονομικός φορέας, εξ αντικειμένου αδυνατεί να φέρει βεβαιότητα για την απασχόληση του σε χρόνο πριν τον απασχολήσει ο ίδιος και να βεβαιώνει το εργασιακό ιστορικό του μισθωτού σε χρόνο πριν την πρόσληψη του από τον ίδιο και ως προς γεγονότα, ήτοι διάρκεια και θέση απασχόλησης, που δεν δύναται ο ίδιος να γνωρίζει και δη, μετά βεβαιότητας τέτοιας, ώστε να «βεβαιώνει» σχετικώς και αφορούν άλλους εργοδότες, πολλώ δε μάλλον απροσδιόριστους ως προς την ταυτότητα τους και τον χρόνο για τον οποίο απασχόλησαν τον ανά περίπτωση εργαζόμενο. Ο δε προσφεύγων δεν υπέβαλε με την προσφορά του ούτε βεβαιώσεις εκ της Επιθεώρησης Εργασίας ή εκ του εν γένει ιστορικού ασφαλίσεως των εργαζομένων που δηλώνει ως ομάδα έργου ούτε όμως βεβαιώσεις των εργοδοτών τους, όσον αφορά την προϋπηρεσία τους, παρά μόνο δικές του δηλώσεις περί του ότι έκαστος εξ αυτών έχει 5ετή εμπειρία, χωρίς να αναφέρει, εντός των πανομοιότυπων για όλους τους εργαζόμενους, δηλώσεις τους, ούτε ότι απασχολήθηκαν αυτοί στον ίδιο για 5 έτη ούτε σε ποιον άλλον τυχόν εργοδότη απασχολήθηκαν ούτε τα διαστήματα απασχόλησης τους. Άλλωστε ούτε εκ της προσφοράς του ούτε καν εκ της προσφυγής του, αναφέρει ο προσφεύγων, αναλαμβάνοντας και το βάρος ακρίβειας της σχετικής δήλωσης, ότι τυχόν ο ίδιος και μόνο απασχόλησε καθέναν εκ των δηλούμενων εργαζομένων του στη σχετική θέση για 5 εουλάχιστον έτη. Ουδόλως δε τούτο, ήτοι η έλλειψη μιας τέτοιας δήλωσης, δύναται ούτως ή άλλως να καλυφθεί εκ των υστέρων, δια κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, διότι αυτό θα του επέτρεπε να μεταβάλει ουσιωδώς τις σχετικές δηλώσεις του, προσδίδοντας τους ουσιώδες και κρίσιμο για την πλήρωση των απαιτήσεων της διακήρυξης, πρόσθετο περιεχόμενο, που ελλείπει κατά το περιεχόμενο των υποβληθεισών δηλώσεων. Άλλωστε, όσα εσφαλμένα ο προσφεύγων ισχυρίζεται, αντικρούονται από το ίδιο το γεγονός ότι κατ' άρ. 100 παρ. 4 Ν. 4412/2016, σε διαγωνισμούς με κριτήριο ανάθεσης τη χαμηλότερη τιμή, τα στάδια δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών και οικονομικών

προσφορών συνεπικυρώνονται με μία εκτελεστή πράξη, συνθήκη που και στην πράξη καταργεί τη στεγανότητα των δύο ως άνω σταδίων ως μεταξύ τους διακριτών, αφού όταν το αποφαινόμενο όργανο κληθεί να εγκρίνει ή να αποστεί αιτιολογημένα πάντως, από τα εισηγητικά πρακτικά του οργάνου αξιολόγησης, γνωρίζει ήδη τις ακριβείς τιμές προσφορών και την κατάταξη τους. Εφόσον δε, η αναθέτουσα εκ του νόμου επικυρώνει και εγκρίνει την αποδοχή, κατά πρώτη αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών κατόπιν αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών, πολλώ δε μάλλον δύναται να επανέλθει στην αξιολόγηση συμμόρφωσης τεχνικών προσφορών με τους όρους της διακήρυξης, κατόπιν αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών και δη, όπως εν προκειμένω, κατόπιν ακύρωσης εν μέρει εκ της ΑΕΠΠ ως προς λοιπά κεφάλαια της, της ήδη πράξης επικύρωσης τεχνικών και οικονομικών προσφορών. Άλλωστε, η ίδια η^{***}, απορρίπτοντας Αίτηση Αναστολής στον ίδιο διαγωνισμό κατά της Απόφασης ΑΕΠΠ 1126/2020, έκρινε ότι από τις «διατάξεις της διακήρυξης προκύπτει καταρχήν κατά τρόπο σαφή ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς οφείλουν, επί ποινή απορρίψεως της προσφοράς, να υποβάλουν για τα μέλη του υποχρεωτικού προσωπικού τους αποδεικτικά στοιχεία των απαιτούμενων προσόντων του (όπως αυτά που αναφέρονται στο χρόνο προϋπηρεσίας). Τα "στοιχεία" αυτά δεν αποτελούν απλώς "πληροφορίες" αναφερόμενες στα έγγραφα της προσφοράς, αλλά έγγραφα, τα οποία πρέπει να έχουν χαρακτήρα αποδεικτικού στοιχείου. Ευλόγως δε τέτοιο χαρακτήρα δεν φέρουν έγγραφα συνταγέντα από την ίδια την αιτούσα (όπως οι υποβληθέντες Ε4 πίνακες προσωπικού) όσον αφορά τον χρόνο προϋπηρεσίας που διανύθηκε σε άλλους εργοδότες πλην της αιτούσας, εφόσον δεν είναι επαρκώς εξειδικευμένα, διά της μνείας συγκεκριμένων στοιχείων περί της προηγηθείσης απασχολήσεως των αναφερομένων εργαζομένων, του χρόνου αυτής και της ειδικότητας υπό την οποία η δηλούμενη προϋπηρεσία διανύθηκε. Ενόψει τούτων, από μόνους τους ανωτέρω πίνακες δεν τεκμηριώνεται νομίμως ο απαιτούμενος χρόνος πενταετούς εργασιακής εμπειρίας, δεδομένου ότι ο διανυθείς στην αιτούσα χρόνος υπολείπεται της απαιτούμενης πενταετίας.». Συνεπώς, ρητά κρίθηκε πως πρώτον, η απόδειξη εμπειρίας έπρεπε να λάβει χώρα ήδη με την προσφορά, δεύτερον, η απόδειξη αυτή δεν επέρχεται δια δηλώσεων και παροχής πληροφοριών, αλλά από έγγραφα με πλήρη σε σχέση με το αντικείμενο απόδειξης, αποδεικτικό χαρακτήρα και ικανότητα και τρίτον, ότι τέτοια έγγραφα δεν είναι όσα

συντάσσονται εκ του ιδίου του προσφέροντος για «χρόνο προϋπηρεσίας που διανύθηκε σε άλλους εργοδότες», πολλώ δε μάλλον όταν δεν εξειδικεύουν συγκεκριμένα στοιχεία περί της απασχόλησης αυτής, όπως προηγούμενους εργοδότες, χρόνο, αλλά και θέση καθ' έκαστον απασχόλησης και τούτο έως ότου να συμπληρωθεί τουλάχιστον πενταετής εμπειρία. Αυτά ισχύουν πολύ περισσότερο εν προκειμένω, όπου δεν υφίστανται καν Ε4 έντυπα πινάκων προσωπικού, αλλά απλές δηλώσεις του προσφεύγοντος περί της εν γένει και σε οιονδήποτε εργοδότη, εμπειρίας των νυν εργαζομένων του. Άρα, κατ' απόρριψη του συνόλου των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, η προσφυγή είναι απορριπτέα και ο αποκλεισμός του προκύπτει ως νόμιμος και ορθώς αιτιολογημένος.

5. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δε δεκτή η Παρέμβαση.

6. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. *** και ποσού 12.294,10 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ.*** και ποσού 12.294,10 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 4-1-2021 και εκδόθηκε την 21-1-2021 αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΩΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ